तत्पावयन्ती संप्राप्ता महाभद्रं सरोवरं ।
ततश्च शङ्खकूटं सा प्रयाता वै महानदी ॥ १७ ॥
तस्माच्च वृषभादीन् सा क्रमात् प्राप्य शिलोच्चयान् ।
महार्णवमनुप्राप्ता प्लावयित्वोत्तरान् कुरून् ॥ १८ ॥
एवमेषा मया गङ्गा कथिता ते द्विजर्षभ ।
जम्बुद्वीपनिवेशाच्च वर्षाणि च यथातथं ॥ १९ ॥
वसन्ति तेषु सर्व्वेषु प्रजाः किंपुरुषादिषु ।
सुखप्राया निरातङ्का न्यूनतोत्कर्षवर्ज्जिताः ॥ २० ॥
नवस्वपि च वर्षेषु सप्त सप्त कुलाचलाः ।
एकैकस्मिंस्तदा देशे नद्यश्चाद्रिविनिस्सृताः ॥ २१ ॥
यानि किंपुरुषाद्यानि वर्षाण्यष्टौ द्विजोत्तम ।
तेषूद्भिदानि तोयानि मेघवार्य्यच भारते ॥ २२ ॥
वार्क्षी स्वाभाविकी देश्या तोयोत्था मानसी तथा ।
कर्म्मजा च नृणां सिद्धिर्व्वर्षेष्वेतेषु चाष्टसु ॥ २३ ॥
कामप्रदेभ्यो वृक्षेभ्यो वार्क्षी सिद्धिः स्वभावजा ।
स्वाभाविकी समाख्याता वृष्टिर्देश्या च दैशिकी ॥ २४ ॥
अपां सौच्छ्याच्च तोयोत्था ध्यानोपेता च मानसी ।
उपासनादिकार्य्यात्तु धर्म्मजा साप्युदाहृता ॥ २५ ॥
न चैतेषु युगावस्था नाधयो व्याधयो न च ।
पुण्यापुण्यसमारम्भो नैव तेषु द्विजोत्तम ॥ २६ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे गङ्गावतारो नाम ॥ ५६ ॥

Digitized by Google